

Samråd den 23. januar 2008

Talepapir til ministerens brug ved besvarelse af samrådsspørgsmål H vedr. den danske allokeringsplan.

Spørgsmål H:

"Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med ønsket om at Danmark skal fremstå som et foregangsland i bekæmpelsen af CO₂-udledning, når regeringens allokeringsplan giver mulighed for, at Danmarks hjemlige CO₂-udledning kun reduceres med 7 pct. i 2012 i forhold til udledningen i 1990?"

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Svar:

Danmark går foran

Lad mig straks lægge ud med at sige, at når et land forpligter sig til at sænke CO₂-udledninger svarende til 21 procent i forhold til niveauet i 1990 som en del af fælles-europæisk indsats, så er det at gå foran.

En række andre lande, som vi normalt sammenligner os med, har påtaget sig reduktionsforpligtelser, som ligger langt under Danmarks.

Sverige har til sammenligning lov til at udlede 4 procent mere end i 1990.

Tyskland har påtaget sig en tilsvarende byrdeandel som Danmark, men har efterfølgende draget store fordel af at en række stærkt forurenende anlæg i det tidligere Østtyskland måtte lukke ned.

De samlede hjemlige reduktioner

For at kunne vurdere størrelsen af de hjemlige reduktioner mener jeg, det er rimeligt, at der tages udgangspunkt i fremskrivningen af, hvordan udviklingen ville have været, hvis ikke Danmark havde reduceret løbende siden 1990.

Siden 1990 og frem til nu har vi haft en betydelig økonomisk vækst i vores samfund. At drivhusgasudledningerne fra det danske energiforbrug og andre aktiviteter ikke er steget i samme periode har i sig selv krævet en stor hjemlig indsats.

Uden denne indsats ville udledningen af drivhusgasser i 2008-2012 i gennemsnit havde været på 95,6 mio. ton CO2-ækvivalenter.

Således har Danmark ikke mindst gennem en række nationale reduktionstiltag formået at begrænse de hjemlige udledninger med 27,9 mio. ton CO2 siden 1990.

Hertil kommer de nationale initiativer i den nye allokeringsplan, der vil bidrage med yderligere hjemlige reduktioner.

Med udgangspunkt i den nyeste fremskrivning svarer det til, at Danmark i 2012 vil have reduceret med op til 80 % herhjemme i forhold til en fremskrivning af, hvad der ville være sket, hvis ikke en lang række af hjemlige tiltag var blevet gennemført.

Kvotehandel og JI- og CDM-kreditter fylder i det samlede billede kun ca. 20 % ud af den samlede reduktion.

Jeg synes, at det samlede billede af den danske reduktionsindsats giver en forståelse for, vi efter mange års hjemlig indsats har høstet de lavthængende frugter. Derfor bliver det stadig vanskeligere og dyrere fortsat opfylde reduktionskravet ved nationale tiltag, og derfor er det sund fornuft, at vi nu også vil benytte tiltag udenfor Danmark – tiltag som vel at mærke er en del af Kyoto-instrumenterne.